

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 12. Cardinalis Noailii appellatio ad futurum Concilium a Constitutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

dit, simulque rogavit, ut hac in re multa
 circumspeditione uteretur. Interim Car-
 dinalis Biffyus quatuor Præfulum ac-
 ceptionem tanquam sacræ Sedi, at-
 que Episcopis injuriosam refellere ag-
 gressus, eam septendecim vitiis scaterere
 demonstrabat, & Rhemensis Archiepi-
 scopus die vigesima Martii omnes Ec-
 clesiasticos, qui acceptationem Consti-
 tutionis revocarunt, vel eam impugna-
 runt, ipso facto excommunicatos pro-
 nuntiavit, nisi intra octiduum sese sub-
 jecerint.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1717.

§. XII.

*Cardinalis Noailii appellatio ad fu-
 turum Concilium.*

Interim in Galliis quamplurimi Reli-
 gionis Zelo, & eruditionis fama ce-
 leberrimi Viri contra quatuor Episco-
 porum appellationem publice in arenam
 descenderunt, & præcipue scriptum
 quoddam, quo præfata appellatio pro
 Canonica venditabatur, doctissimo ca-
 lamo confutarunt: ceteris vero ejus-
 modi scriptis palmam, & ipsius Pon-
 tificis applausum sibi vendicabat illud,
 in quo Author horum Præfulum appel-
 lationem ad futurum Concilium cum
 provocatione Lutheri & Pelagianorum
 Episcoporum æquiparabat, demonstra-
 batque,

*Lafiteau l. c.
 Refut. du
 Mem. des
 Appell.
 Acta publ.
 Const. p. 276.*

Sæc. XVIII. batque, quod Galli Præsules ad tam
 A. C. 1717. abominandi Archetypi monstrum sue
 appellacionis imaginem efformarint,
 aliunde vero exempla secuti fuerint hæ-
 reticorum, qui soli a Bullis dogmaticis
 appellarunt, & populum imo & sceminas
 in doctrinæ Judices agnoverunt. Solidi
 insuper calamo alius quidam Scriptor
 sub auspiciis Thomæ Philippi de Bouffia
 Mechliniensis Archiepiscopi commen-
 tarium, quem Mirapicensis Episcopus
 in favorem quatuor Episcoporum ap-
 pellantium composuit, & nonnihil immu-
 tatum tertio typis edidit, hoc anno die
 vigesima Septembris confutavit: Cum
 vero Cardinalis Noaillius horum Præ-
 sulum appellacionem tam valide im-
 pugnari, ipsumque Serenissimum Re-
 gentem exilii pœnam contra hosce Epi-
 scopos decretam nullatenus remittere
 cerneret, literas ad Noaillium Ducem
 Regenti exhibendas dedit, significans,
 quod ipse, cum veritatis & patriarum
 legum Defensores sibi Regentis patro-
 cinium spondere haud possent, obtri-
 ctus esset, præpedire, ne hi penitus op-
 primerentur, ac propterea eorum quo-
 que appellacioni adhærere statuisset.
 Id ipsum die secunda Aprilis Cardina-
 lis coram ipso Regni Regente declara-
 vit, gravibus verbis ostendere conatus,
 plurimum sua interesse, ut sua appel-
 latio

latio publici juris fieret, priusquam Pontifex censuras suas vibraret, eapropter sequenti die mox suam appellationem ad Papam inelius edocendum & ad futurum Concilium confecit, in qua se D. Petri Cathedræ tanquam unitatis Catholicæ centro, a quo sese separare nunquam liceat, devotum, singulari veneratione Romanæ Ecclesiæ & D. Petri Successori adstrictum professus, fidelium consternationem & Neo-Convertorum offensionem deplorabat, ex Constitutione *Unigenitus* exortam, eoquod hæc plures fidei veritates, & solitas pietatis exercitationes damnare, hæreticorum contra Romanam Ecclesiam criminationes innovare, & Regni leges, Regum securitatem, Episcopatus jura, Facultatum privilegia atque Ecclesiæ Gallicanæ libertates convellere videatur, & laxioris doctrinæ Doctores Cl. Propositionum censura abutentes, novas suas opiniones circa Gratiam in fidei dogma erigant, e contrario autem hæretici divulgent, quod Ecclesia in essentialibus fidei doctrinis mutationem fecerit, & Clemens XI. Patrum doctrinam de gratia, & Christianæ morum doctrinæ præcipuas veritates sua censura everterit. Ad tollenda hæc mala, prosequabatur Noaillius, quadraginta Franciæ Præsules in
sua

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

Sæc. XVIII. sua Epistola Pastoralis, Constitutionis
 A. C. 1717. sensum se quidem affectos esse arbi-
 trati sunt, nos vero pro nobis magis
 securum, Sedi sacræ magis honorifi-
 cum, & Ecclesiæ magis utile imo &
 necessarium censuimus, Constitutionis
 intellectum ab ipsius Auctore expectare,
 quocirca expositis nostris difficultatibus
 de vero Constitutionis sensu edoceri per
 integrum triennium postulavimus: ut
 id eo facilius impetrarem, ipsimet
 juncta Præsulum meritis inclytorum
 opera speciem explicationis confecimus,
 ubi exacte veritates credendas, & er-
 rores vitandos a scholæ opinionibus se-
 gregavimus, petentes, ut Pontifex vel
 nostras explicationes confirmet, vel
 ipsemet suam Bullam explicet: id vero
 cum a Papa, aut a Serenissimi Regen-
 tis patrocinio adeo non obtinere potue-
 rimus, ut etiam plura Episcoporum
 mandata ab Inquisitione fuissent dam-
 nata, & per plura Pontificis decreta
 quæstiones fidei judicandi jus Episco-
 pis denegatum, necnon Constitutionis
 utpote clarissimæ adhærere præceptum
 fuisset, & tamen in pluribus ex dam-
 natis propositionibus fidei dogmata ex-
 sent proscripta, aliæ vero ex reflexio-
 num libro vel minus fideliter extractæ
 vel luculenter truncatæ, in alienum
 sensum detortæ, aut minus exacte le-
 guntur.

tine redditæ fuissent, hinc ex justitiæ Sæc. XVIII.
 & pacis amore & schisma prævertendi A. C. 1717.
 studio a Pontifice manifeste decepto &
 Constitutione *Unigenitus* juxta Constan-
 tiensis & Basileensis Concilii decreta ad
 Pontificem melius edocendum & Con-
 cilium Generale libere & in loco tuto
 celebrandum Nos pro nostra Ecclesia,
 utroque nostræ Diæcesis Clero, & om-
 nibus nostræ appellationi adhærentibus
 & adhæsuris appellamus &c. Hanc
 tamen suam appellationem Noaillius
 publici juris facere, nondum audebat,
 sed eam in Curia suæ actis secretam
 tenebat.

§. XIII.

*Cardinalis Noaillii responsum ad
 Papæ literas.*

Jam dudum Cardinalis Noaillius pa-
 ternam summi Pontificis epistolam
 receperat, ad eam vero respondere us-
 que ad octavam Maij diem cunctaba-
 tur, ut objecto appellantium numero
 & potentia tutius Pontificiæ indigna-
 tionis severitatem eludere posset: Si-
 mulabat in suis literis ingens gaudium
 ob epistolam *propria Pontificis manu,*
atque a paterno ejus corde dictatam: Ex-
 tulerat amplissimis verbis ejusdem Pon-
 tificis merita, & inde enatam summam
 ejus

*Pfaff. acta
 Const. p. 327.
 Merc. Hist.
 & Pol. Jan.
 p. 61. & seq.*